

til Kurbehandling, var der ogsaa Grund til det her. Spørgsmaalet var fremme her i Tinget under Debatten om Tuberkulose-loven og har senere været til en Behandling, der har resulteret i, at Justitsministeriet har nedsat en Kommission til at overveje dette Spørgsmaal nærmere. Men det vil jo være noget, inden den Kommission fremkommer med Forslag, og endnu længere, inden der kan være Tale om, at man kan faa Helbredelsesanstalter indrettet. Det vil sikkert være en rum Tid, inden man naar saa langt. Men i den Tid vil der være mange ubemidlede syge, som i høj Grad længes efter Hjælp til Kur paa disse Helbredelsesanstalter, da de ofte har Lejlighed til at se, at velhavende, som har Raad til at betale for en saadan Kur, har udmærket Udbytte af Kuren og helt eller delvis genvinder deres Helbred. Det har været Tilfældet talrige Gange for de Patienter, som har været til Behandling paa Silkeborg Vandkuranstalt. Jeg vil derfor meget ønske, at man her i Rigsdagen, hos Finansudvalget og den højtærede Minister, vilde møde dette Andragende med Forstaaelse.

Der er, som sagt, ikke Tale om, at Anstalten som saadan skal have noget som helst Bidrag. Alle Pengene skal anvendes til Hjælp for ubemidlede, som søger Op-tagelse paa Anstalten, og Anstalten har af egne Midler ydet Hjælp i dette Øjemed, ligesom forskellige smaa Legatmidler har været anvendte dertil, men det strækker aldeles ikke til til at imødekomme de talrige Andragender, som aarlig indkommer til Bestyrelsen om Hjælp til ubemidlede Patienter. Af en Sætning i Andragendet, som jeg med Formandens Tilladelse skal opløse, fremgaar det, hvad Tanken er: „Naar vi nu fremkommer med dette vort ærbødige Andragende, er Grunden da ogsaa den, at der stadig fremkommer et saa stort Antal Ansøgninger fra kvalificerede Personer, at det er Selskabet umuligt at efterkomme disse, selv om det strækker sig videre, end det egentlig har Raad til; selv om det modtager de ovennævnte Bidrag fra private eller Institutioner“. Da det ikke er noget nyt, at man her i Rigsdagen bevilger Tilskud til Hjælp til ubemidlede Patienters Ophold paa saadanne Helbredelsesanstalter, og da denne Helbredelsesanstalt sikkert i Retning af lægelige Kvalifikationer og med Hensyn til Indretning o. s. v. fuldt ud er paa Højde med de bedste, vil jeg meget henstille, at dette Andragende maa blive Genstand for fornyet Overvejelse. Det er jo

muligt, at Finansudvalget eller Justitsministeren vil høre, hvad den nedsatte Kommission mener om dette Spørgsmaal, og det er ogsaa muligt, at Nedsættelsen af denne Kommission kan foranledige, at man vil være noget betænkelig ved at binde sig til en 3-aarig Periode, men i saa Fald vilde det jo ogsaa være en Løsning af Spørgsmaalet, om man for 1 eller 2 Aar bevilgede de 5 000 Kr. aarlig, som der søges om. Med disse Ord skal jeg paa det bedste anbefale, at Andragendet tages op til fornyet og velvillig Overvejelse.

Ordføreren (Marott): Paa Finansudvalgets Vegne kan jeg kun sige angaaende disse to Andragender, at naar de nu kommer til at foreligge i Udvalget, skal de selvfølgelig blive undersøgt og overvejet, og hvis Udvalget saa finder Anledning til at gøre Indstilling, vil Indstillingen komme til at foreligge ved Behandling af 2den Afdeling af Andragender.

Til det ærede Medlem fra Aarhus (Simonsen) skal jeg sige, at med Hensyn til Forretningsgangen ved disse Andragenders Behandling kan der ikke forandres noget. Han sagde, at det vilde være betænkeligt at slaa fast, at naar der ikke foreligger Svar paa et Andragende, kan Finansudvalget ikke behandle det. Det er imidlertid noget, der er slaaet fast for mange Tider siden, og hver Gang der behandles Andragender her, bliver det fremhævet. Det ærede Medlem anførte, at paa den Maade kunde en Ministers Vægning ved at give Svar forhindre et Andragendes Behandling i Finansudvalget og her i Folketinget, og han oplyste, at dette Andragende havde ligget i 2½ Aar i Justitsministeriet, uden at der var indløbet Svar. Men man kan jo rykke Ministeriet for Svar, og i Løbet af 2½ Aar vilde det have været meget let — det tror jeg da at turde sige — for det ærede Medlem at faa et Svar hos den højtærede Justitsminister. Jeg kan da ikke tænke mig, at nogen Minister skulde vægre sig ved at sende Svar paa et Andragende, som er indsendt til Ministeriet, naar Ministeriets Svar betinger den videre Behandling af Sagen i Finansudvalget og i Folketinget. Der kunde have foreligget Svar for længe siden, naar en eller anden af Andragerne eller det ærede Medlem selv var gaaet op i Ministeriet og havde forlangt Svar. Jeg indbragte saaledes i Gaar et Andragende angaaende en Sagovre fra min Valgkreds; Andragerne har i Forvejen været hos Ministeren, og han har lovet, at der skal foreligge Svar, inden Andragendet